

Winter 2002/2003

Polish Law Review

Warszawa:
tel. (48-22) 529 0200
fax (48-22) 529 0201

Gdynia:
tel. (48-58) 782 0200
fax (48-58) 782 0201

Katowice:
tel. (48-32) 757 2414
fax (48-32) 757 2483

W TYM NUMERZE:

- Projekt ustawy o planowaniu przestrzennym po II czytaniu
- Hipoteka na nieruchomości stanowiącej przedmiot współwłasności łącznej
- Zmiany w prawie dewizowym – opodatkowanie lokat bankowych za granicą
- Zmiany w ustawach podatkowych w 2003 r.
- Bony towarowe według znowelizowanej ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji
- Nowela ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji
- Odpowiedzialność podmiotów zbiorowych
- Nowelizacja prawa autorskiego
- Nowe przepisy o reklamie leków w prawie farmaceutycznym
- Zabuzanie – w oczekiwaniu na wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka
- Wprowadzenie zasad ładu korporacyjnego dla spółek giełdowych

IN THIS ISSUE:

- The Second Reading of the Draft Outline Planning Law
- Mortgage Jointly Held Real Property
- New Foreign Exchange Law – Opening Foreign Bank Accounts
- 2003 Tax Law Amendments
- Gift Certificates in the Act on Combating Unfair Competition
- Amendments to the Act on Combating Unfair Competition
- Corporate Criminal Liability Act
- Amendments to the Copyright Act
- Advertising and Selling Medicine
- Displaced Persons from the East and the European Court of Human Rights
- Corporate Disclosure of Stock Exchange Companies

Z przyjemnością informujemy, że firma Miller Canfield otrzymała wyłączność na publikację artykułów w dziale Legal Eye tygodnika Warsaw Business Journal. Ukazujące się co dwa tygodnie artykuły będą w sposób bardziej szczegółowy i ilustrowały zmiany zachodzące w polskim systemie prawnym w przededniu przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Poprzednie nasze publikacje dostępne są na stronie www.millercanfield.com/services/our_practice_in_Poland.

Miller Canfield is pleased to announce that the Warsaw Business Journal has retained our firm to author the Legal Eye column on an exclusive basis. Our bi-weekly column will review in more detail the ongoing changes to Polish law as the country prepares for entry into the European Union. Our past articles may be viewed on our website at www.millercanfield.com/services/our_practice_in_Poland.

PROJEKT USTAWY O PLANOWANIU PRZESTRZENNYM PO II CZYTANIU

Na posiedzeniu Sejmu w dniu 5 grudnia 2002 r. odbyło się drugie czytanie rządowego projektu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W porównaniu z tekstem projektu prezentowanym w poprzednim wydaniu biuletynu do projektu ustawy zostały wprowadzone znaczące zmiany.

THE SECOND READING OF THE DRAFT OUTLINE PLANNING LAW

On December 5th, 2002, the Parliament heard the second reading of the proposed Outline Planning Law. In comparison with the original draft described in the last issue of the Law Bulletin, the current draft includes significant changes.

Pierwsza z nich dotyczy pozostawienia obowiązku uzyskiwania decyzji o warunkach zabudowy jedynie dla obszarów, dla których nie uchwalono planu miejscowego. Tak więc, co do zasady, dla obszarów, gdzie będzie obowiązywał plan miejscowy, nie będzie konieczne uzyskiwanie decyzji o warunkach zabudowy. Zatem zgodność zamierzenia inwestycyjnego z planem miejscowym będzie badana w ramach ubiegania się o pozwolenie budowlane.

Jednakże, proponowane uproszczenie procesu inwestycyjnego rodzi również pewne niebezpieczeństwa dla inwestora. Decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu pełniła rolę *sui generis* promesy pozwolenia na budowę i organ wydający pozwolenie na budowę taką decyzją był związany. Inwestor mógł zatem podjąć w miarę bezpiecznie wysiłek finansowy i organizacyjny związany między innymi ze sporządzeniem wymaganych prawem budowlanym projektów stanowiących obligatoryjny element wniosku o pozwolenie na budowę. Przy podważeniu decyzji WZiZT jako niezgodnej z planem inwestor mógł się ubiegać o odszkodowanie za poniesione straty rzeczywiste. W nowej sytuacji, jeżeli okaże się w postępowaniu przed organami administracji architektoniczno-budowlanej, że zamierzenie nie jest zgodne z planem miejscowym (a jak wiadomo z praktyki, inwestor często nie jest w stanie samodzielnie dokonać oceny tej kwestii), poniesione koszty nie zostaną zrekompensowane.

Kolejną istotną zmianą jest wprowadzenie możliwości przenoszenia decyzji o warunkach zabudowy. Wprowadzenie możliwości przenoszenia decyzji WZiZT jest niewątpliwie pozytywną zmianą, która ułatwi przeprowadzanie inwestycji. Zapis mechanicznie powiela podobne uregulowanie zawarte w prawie budowlanym, które, jak wykazała praktyka, zasadniczo sprawdziło się. Na aprobatę zasługuje też sposób określenia kręgu stron w postępowaniu o przeniesienie decyzji o warunkach zabudowy, do którego będą należały jedynie podmioty, między którymi ma być dokonane jej przeniesienie. Rozwiązanie to pozwoli niewątpliwie uniknąć wielu sporów wokół pojęcia strony w postępowaniu.

Podczas prac odbytych pomiędzy pierwszym a drugim czytaniem z ustawy wypadł tryb uchylania planu miejscowego. Zważywszy na to, że procedura uchylania planu jak najbardziej zasługuje na dokładne unormowanie, pozostaje jedynie liczyć, iż te zagubione przepisy gdzieś się odnajdą i że nastąpi to jeszcze przed trzecim czytaniem.

To begin with, the provision of the draft requiring only those construction projects to be built in areas not already included in a given local master plan to be subject to the issuance of an outline planning decision has been upheld. As a general rule, the proposed law would no longer require an investor to obtain an outline planning decision if the property were already zoned for the given activity in the local master plan. Under the new proposal, approval for construction would be determined during the application process to obtain the actual building permit. The issue of compliance would be examined during the building permit application process.

This revision simplifies the procedure to develop unimproved land, but also creates a new risk to investors. Under the current procedure, the outline planning decision was a *sui generis* promise by an appropriate entity to grant the building permit, thus binding the local officials to issue the building permit at a future date, thereby providing an investor with a certain level of assurance that its investment would be approved upon satisfying the requirements of the outline planning decision. If the outline planning decision were later to be challenged as being non-compliant with the local master plan, the investor would be able to seek damages for the damage actually suffered. The proposed law, however, changes all of this. Under the proposed law, the investor would not know for sure if the project satisfied all zoning requirements until such time as the local authorities reviewed the actual building permit application, which would only occur after the expenditure of a considerable amount of money by the investor on the preparation of the project. If the project were to be refused, the investor would not be able to seek reimbursement as it could under the existing system.

The current proposal allows for the transfer of the outline planning decision from one party to another, an institution identical to the current building law mechanism, by which building permits are freely transferable. This change should streamline and enhance development. The administrative proceedings concerning the transfer of an outline planning decision has also been restricted to only those persons between whom the transfer is to take place. This amendment should help to eliminate any dispute as to the definition of the party to the proceedings.

On a final note, the current draft deletes any reference to the procedure to establish a local master plan. In light of the necessity to define the procedure to establish a local master plan, it is hoped that the deleted provision will be added to the draft prior to its third reading before the Parliament.

HIPOTEKA NA NIERUCHOMOŚCI STANOWIĄCEJ PRZEDMIOT WSPÓŁWŁASNOŚCI ŁĄCZNEJ

Czy od 1 stycznia 2003 r. małżonkowie i wspólnicy spółki cywilnej nie mogą ustanawiać hipoteki na nieruchomości będącej przedmiotem ich łącznej współwłasności?

W dniu 1 stycznia 2003 r. weszła w życie ustawa z dnia 12 września 2002 r. o zmianie ordynacji podatkowej (Dz.U. z 2002 r., Nr 169, poz. 1387), która to ustawa wprowadza zmiany do ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece. Przedmiotowa zmiana dotyczy dodania do ustawy o księgach wieczystych i hipotece art. 65 ust. 2a, który stanowi, iż nieruchomości będąca przedmiotem współwłasności łącznej może być obciążona hipoteką, jeżeli odrębne przepisy tak stanowią. Wśród obecnie obowiązujących przepisów jedynie art. 34 §3 ordynacji podatkowej umożliwia ustanowienie hipoteki przymusowej na nieruchomości wspólnej małżonków. A zatem, dokonując literalnej wykładni tego przepisu należy stwierdzić, iż ustanawianie na nieruchomości wspólnej małżonków hipoteki umownej nie będzie możliwe. Również niedopuszczalne będzie ustanawianie przez współników spółki cywilnej na nieruchomości będącej przedmiotem ich łącznej współwłasności jakiegokolwiek hipoteki tzn. zarówno umownej, jak i przymusowej.

Jakie motywy kierowały ustawodawcą przy wprowadzaniu takiego uregulowania? Wydaje się, iż powodem wprowadzenia tej regulacji było zabezpieczenie małżonka dłużnika przed możliwością obciążenia na wniosek wierzyciela nieruchomości wspólnej hipoteką, która zabezpieczałaby zobowiązanie jednego z małżonków. Należy jednak zauważyć, iż w myśl postanowień Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zasadą jest, że w przypadku zaciągnięcia zobowiązania przez jednego małżonka odpowiedzialność rozciąga się na majątek wspólny małżonków. Podsumowując tą legislacyjną wolę należy stwierdzić, iż nie do końca respektuje ona powszechnie obowiązujący porządek prawny. W świetle powyżej poczynionych uwag jedynym rozsądnym rozwiązaniem wydaje się uchylene niebezpiecznego przepisu.

ZMIANY W PRAWIE DEWIZOWYM – OPODATKOWANIE LOKAT BANKOWYCH ZA GRANICĄ

Zgodnie z obowiązującym od 1 października nowym prawem dewizowym (Dz. U. z 2002 r., Nr 141, poz. 1178), które w znacznym stopniu zliberalizowało dotychczasowe zasady obrotu pieniężnego z zagranicą, osoby zamieszkałe w Polsce mogą, bez potrzeby ubiegania się o zezwolenie dewizowe, lokować pieniądze za granicą w bankach i instytucjach finansowych. Opłacalność takich lokat zależy od kilku czynników, m.in. od opodatkowania lokat. Analiza zasad

MORTGAGING JOINTLY HELD REAL PROPERTY

As of the beginning of this year, it may become impossible to mortgage real property that is jointly owned by a husband and wife or a civil partnership (this is a specific type of joint property where no shares are distinguished, as opposed to ordinary co-ownership with distinguishable shares).

On January 1st, 2003 the Act on Amending the Tax Ordinance of September 23rd 2002 took effect (Journal of Laws 2002, No. 169, Item 1387). The Act introduces changes to the Land Registry and Mortgage Act of July 6th, 1982. The change, introduced through adding a new Art. 65(2)(a) to the Land & Mortgage Registry Act, limits the right to mortgage jointly held real property to only those instances when specifically provided for under separate provisions of law. The only such provision of law that permits the establishment of a mortgage on jointly held marital property is contained in Art. 34(3) of the Tax Ordinance. Otherwise, a literal interpretation of this Act leads to the conclusion that the establishment of a contractual mortgage on jointly held marital property is illegal, even if both spouses were to establish such a mortgage. As such, only the tax authorities may place a mortgage against jointly owned marital property to secure the payment of past due taxes. No mortgage, either contractual or statutory, may be established on the joint property of a civil partnership.

What was the motive behind this new law? Apparently, Parliament wanted to protect an innocent spouse against the creditors of his or her spouse. However, according to the Family and Guardianship Code, a spouse is responsible for the debt of his or her spouse, and as such all property jointly held by a husband and wife is subject to attachment by the creditor of only one spouse. As such, the Act contradicts the Code, and the criticized provision should be changed

NEW FOREIGN EXCHANGE LAW – OPENING FOREIGN BANK ACCOUNTS

Since its adoption on 1 October 2002, the new Foreign Exchange Law has significantly reduced the restrictions placed on Poles wanting to open foreign bank accounts. Now, a Polish resident is free to transfer money to a foreign bank account without having to first obtain a special foreign currency permit. Whether the opening of a foreign bank account is of any real benefit depends upon the degree the interest earned is taxed. The benefit of opening a foreign bank account may be illusory, even

opodatkowania odsetek od lokat za granicą wskazuje, że nie zawsze inwestycja taka będzie bardziej opłacalna od lokaty w polskim banku, nawet jeśli na pierwszy rzut oka wysokość oprocentowania jest wyższa, a podatek od lokat za granicą jest niższy od 20% zryczałowanego podatku od odsetek z lokat uzyskanych w Polsce.

O wysokości i miejscu uiszczenia podatku od odsetek decydują postanowienia umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, jakie Polska zawarła z ponad 80 państwami. W umowach z państwami takimi, jak m.in.: Austria, Niemcy, Dania, Francja, Stany Zjednoczone, Wielka Brytania, Hiszpania, Norwegia, przyjęto zasadę, że odsetki dla mieszkańca Polski powstające w tamtych państwach mogą być opodatkowane tylko u nas. W takim przypadku są one zawsze zwolnione z podatku w państwie, w którym następuje ich wypłata.

Drugie z rozwiązań, które przyjęto w umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartych m.in. z Australią, Belgią, Rosją, Luksemburgiem, Szwajcarią czy Włochami, zakłada, że odsetki są opodatkowane nie tylko w państwie zamieszkania ich odbiorcy (w Polsce) ale także w tym, w którym powstają (za granicą). W takim przypadku podatek zapłacony za granicą jest zaliczany na poczet podatku, jaki należy się od tych samych odsetek w Polsce.

Reguła polegająca na opodatkowaniu odsetek z zagranicy w Polsce (wyłącznie lub niezależnie od podatku zapłaconego „za granicą”) nie jest raczej korzystna dla lokującego, ponieważ odsetki te są w Polsce opodatkowane wedle skali podatkowej. Zryczałowany 20% podatek od odsetek (nazywany podatkiem ministra Belki) odnosi się bowiem tylko do odsetek uzyskanych w Polsce. Osoba uzyskująca dochody z „zagranicznych” odsetek rozlicza się z nich w zeznaniu rocznym, sumując je z innymi dochodami opodatkowanymi na zasadach ogólnych, tj. wedle skali podatkowej i od tej sumy wylicza należny podatek. Zakładając, że lokaty za granicą zakładają najzamożniejsi, oznacza to, że zapłacą oni polskiemu fiskusowi 40% wartości odsetek.

Korzyść z lokowania pieniędzy na zagranicznych rachunkach bankowych może polegać na tym, że podatnik nie będzie musiał składać w ciągu roku deklaracji i wpłacać zaliczek na poczet podatku od odsetek uzyskanych za granicą, co oznacza, że podatku od nich nie trzeba płacić wcześniej niż 30 kwietnia następnego roku. Na ogólny bilans takiej operacji wpłyną również koszty uzyskania przychodów z odsetek, którymi będą opłaty za założenie rachunku bankowego, czy prowizje pośredników.

if the rate of interest paid on the account is greater than can be earned in Poland and the applicable rate of tax is below the statutory rate of 20% assessed in Poland.

Poland is a party to over 80 double taxation treaties, each of which specifies the locality in which a depositor must pay taxes on its interest income and the applicable tax rates. In some of these treaties, such as those entered into with Austria, Germany, Denmark, France, the United States, the United Kingdom, Spain and Norway, the general rule is that a Polish citizen's income from bank accounts located in these countries will be subject to taxation in Poland. Hence, the only advantage to opening a bank account in these countries would be if the rate of interest earned exceeds that available in Poland. The assessment of taxes, however, may erase any advantage of having a foreign bank account, as Poland treats interest earned abroad as ordinary income, thus exposing it to personal income tax rates and not to the statutory interest tax of 20% assessed against domestic bank accounts.

In still other countries, including Australia, Belgium, Russia, Luxembourg, Switzerland, and Italy, the interest earned by a Polish citizen from a bank account located in any of these countries will be subject to taxation in the foreign country, in addition to being subject to taxation in Poland. In this case, the tax paid in Poland is decreased by the amount of tax paid abroad.

The rule, under which the interest accrued abroad is also (or only) taxed in Poland is rather disadvantageous for the depositor, since the “foreign interest” is subject to general rates of personal income tax in Poland, and not the preferential lump sum rate of 20%. As such, an individual in the 40% tax bracket will be taxed on his or her interest income earned on foreign bank accounts at the rate of up to 40%, less any taxes assessed in the foreign country.

One possible benefit of opening a foreign bank account under the new law will be that any tax due will not have to be paid on a periodic basis throughout the year, but only once at the end of the tax filing period on 30 April of next year. One possible upside to opening a foreign bank account is the cost associated with establishing the account, monthly fees, wire transfer costs, etc., may be computed as interest revenue earning costs.

Zanim zdecydujemy się więc uciec przed podatkiem Belki za granicę, skonsultujmy to z doświadczonym prawnikiem.

ZMIANY W USTAWACH PODATKOWYCH W 2003 R.

W ostatnim czasie Sejm przyjął nowelizacje kilku ustaw podatkowych, dzięki którym wpływy budżetu państwa oraz budżetów samorządów w przyszłym roku mają się zwiększyć.

W ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, która reguluje m.in. wysokość i zasady obliczania, stanowiących dochody budżetów samorządowych, podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego, zamierzony wzrost przychodów ma zostać osiągnięty przez podwyższenie maksymalnych ustawowych stawek tego podatku.

Ponadto, wprowadzony został stały mechanizm waloryzacji tych stawek pozwalający na coroczne podwyższanie maksymalnych stawek. Wyznacza go wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w trzech pierwszych kwartałach danego roku w stosunku do poprzedniego. Należy podkreślić, że wzrost obciążeń z tytułu tych podatków jest potencjalny, jako że w praktyce to rady gmin ustalają stawki podatku obowiązujące na ich terenie.

Istotna dla przedsiębiorców jest również wiadomość o nowelizacji przez Sejm ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, dotycząca zmiany dotychczasowego harmonogramu obniżania stawek tego podatku. Zgodnie z nowelizacją tej ustawy z 1999 r. stawki podatku miały być stopniowo obniżane. W 2000 r. stawka wynosiła 30%, w 2001 i 2002 r. 28% podstawy opodatkowania, a w 2003 r. stawka ta miała wynosić 24%, natomiast docelowa, począwszy od 1 stycznia 2004 r., miała zostać ustalona na poziomie 22%. Uchwalona przez Sejm nowelizacja wprowadza jedną, obowiązującą od 1 stycznia 2003 r., stawkę podatku dochodowego od osób prawnych w wysokości 27%.

Na koniec dobra informacja dla podatników podatku od spadków i darowizn. Od 1 stycznia 2003 r. zostaną zmniejszone obciążenia na rzecz fiskusa z tytułu tego podatku, albowiem o 6,4 % podwyższono przedziały skal podatku, limity wartości rzeczy darowanych lub odziedziczonych wyłączonych z podstawy opodatkowania, a także wolnych od podatku darowizn (między najbliższymi) na cele mieszkaniowe. Podwyżka taka oznacza, że zwiększa się część spadku czy darowizny wolna od podatku, że płaci się go według łagodniejszych skali oraz że zmniejsza się obciążenie darowizn na cele mieszkaniowe. Ponadto usunięto wątpliwości co do sposobu opodatkowania zachowku. Zgodnie ze znowelizowanymi przepisami podlegać on bowiem będzie podatnikowi od spadków i darowizn, a nie, mniej korzystnemu z punktu widzenia podatnika, podatnikowi dochodowemu.

Before we decide to escape the Polish interest tax, let's consult on it with an experienced lawyer.

2003 TAX LAW AMENDMENTS

As of January 1, 2003 several amendments to Poland's various tax laws have taken effect, resulting in a tax rate increase and increased revenue for both the national and local governments.

As a result of amendments to the Act on Local Taxes and Other Local Public Dues, which establish the tax rates for real estate, agriculture, and forestry production, local governments will receive added revenue due to the raising of the previous tax rate ceilings.

More importantly, these tax rates will now be pegged to growth in the consumer price index, enabling an annual increase in the maximum rates. However, it should be noted, that such an increase is only potential and not automatic, as the actual tax rates are established by the local commune councils.

Of special significance to the business community, the new tax amendments repeal to some degree the rates of CIT agreed to in the 1999 amendment to the CIT Act. This earlier version of the Act called for the gradual reduction in the rate of corporate income tax, from a high of 30% in 2000 to 28% in years 2001 and 2002, followed by a further planned reduction to 24% in 2003 and 22% from 2004 onward. The new amendment establishes the CIT at 27%, with no further reductions envisioned.

Now, a little good news. The tax levied against inheritance and donations has been reduced. As of the first of the year, tax margins, the value of assets that can be donated or inherited tax free, and the amount of tax-free donations given from one family member to another for housing purposes, have been increased by 6.4%. The result will be that a larger portion of an inheritance or donation will be tax free. Moreover, any confusion over the taxation of *legitim* will be eliminated, as the new amendments clearly specify that such will no longer be subject to income tax, but to the donations and inheritance tax. The net effect will be to decrease the tax burden on the taxpayer.

BONY TOWAROWE WEDŁUG ZNOWELIZOWANEJ USTAWY O ZWALCZANIU NIEUCZCIWEJ KONKURENCJI

Zgodnie z nowelizacją ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji z dnia 16 kwietnia 1993 roku (Dz. U. z 1993 r., Nr 47, poz. 211, ze zm.), która weszła w życie jeszcze w zeszłym roku, emisja i dystrybucja bonów towarowych będzie dopuszczalna, o ile nie będzie utrudniała innym przedsiębiorcom dostępu do rynku, a przy tym nie będzie prowadziła do zaburzenia uczciwej konkurencji. Zdaniem przedstawicieli Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przepisy dotyczące bonów towarowych skierowane są wyłącznie do ich emitentów, a nie nabywców. Mówiąc inaczej, to emitenci będą ponosili odpowiedzialność za ewentualne popełnianie czynów nieuczciwej konkurencji polegających na emisji, oferowaniu i realizacji bonów towarowych. Kolejną istotną zmianą wprowadzoną przez znowelizowaną ustawę jest brak możliwości stosowania jakichkolwiek upustów czy bonusów w zakresie wartości sprzedawanych bonów. Zabrania ona tym samym np. oferowania bonów o wartości nominalnej 100 PLN, za które można nabyć towary o wartości 120 PLN. Kolejną nowością jest przepis nakazujący – w przypadku zakupu bonów z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych – stosowanie ustawy z dnia 10 czerwca 1994 roku o zamówieniach publicznych przez podmioty spełniające łącznie dwie przesłanki tj. (i) podmioty zobowiązane na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy o zamówieniach publicznych do stosowania tej ustawy (np. jednostki sektora finansów publicznych, państwowe i komunalne jednostki organizacyjne, itd.), oraz (ii) dokonujące ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych zamówień na dostawy, usługi lub roboty budowlane.

Warto również zaznaczyć, że bony towarowe kupione ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub funduszy związków zawodowych są zwolnione z podatku dochodowego, ale tylko do kwoty 380 złotych. Jeżeli pracownik otrzymał w danym roku także inne świadczenia rzeczowe, limit ten jest wspólny dla wszystkich tych świadczeń, a nadwyżkę ponad 380 złotych dolicza się do przychodu pracownika ze stosunku pracy. Ponadto, bony sfinansowane z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych są wolne w całości od świadczeń na rzecz ZUS, natomiast jeżeli pracodawca zakupi je z własnych środków – od całości musi naliczyć składki.

NOWELA USTAWY O ZWALCZANIU NIEUCZCIWEJ KONKURENCJI

Jak już wspomniano powyżej, pod koniec zeszłego roku weszła w życie dość kontrowersyjna nowela ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Głównym jej celem jest ochrona małych i średnich przedsiębiorców.

GIFT CERTIFICATES IN THE ACT ON COMBATING UNFAIR COMPETITION

Recent amendments to the Act on Combating Unfair Competition took effect at the end of 2002. Chief among these changes, the issuance and distribution of gift certificates will be illegal, unless such gift certificates do not infringe upon a competitor's market share and are not determined to be an act of unfair competition. According to the Office for the Protection of Competition and Consumers, enforcement of the new regulations will be directed against issuers, not consumers. In other words, an issuer will be liable for any act of unfair competition, such as issuing, offering and redeeming gift certificates. Additionally, the new changes make it illegal to sell gift certificates at a discount. For instance, a gift certificate with a face value of PLN 120 cannot be sold for 100 PLN. Furthermore, under the new changes certain entities desiring to purchase gift certificates with money from their own in-house social funds may now be subject to the provisions of the Act on Public Procurement. These entities are those who fall within the meaning of Art. 4(1) of the Act (e.g. public sector, state and municipal entities), and – simultaneously – use money from in-house social funds to purchase goods, services and construction projects.

The new amendments also introduce a change to the tax treatment of gift certificates. An employee will not be subject to income tax on the first PLN 380 worth of gift certificates purchased by his or her employer from funds coming from its in-house social fund or from the trade union social fund. Moreover, gift certificates paid for by in-house social funds will not be subject to ZUS contributions, while gift certificates purchased from an employer's own funds will be subject to ZUS.

AMENDMENTS TO THE ACT ON COMBATING UNFAIR COMPETITION

As mentioned above, amendments to the Act on Combating Unfair Competition took effect at the end of 2002. The purpose of these amendments, according to the drafters, is to ensure a level playing field between small and large companies.

Lista czynów nieuczciwej konkurencji została powiększona o następujące pozycje:

- organizowanie systemu sprzedaży lawinowej polegającej na proponowaniu klientom nabywanie towarów poprzez składanie obietnicy uzyskania korzyści materialnej w zamian za nakłonienie innych osób do dokonania takich samych transakcji,
- pobieranie innych niż marża handlowa opłat za przyjęcie towaru do sprzedaży,
- wszelkie działania mające na celu wymuszenie na klientach wyboru jako swego kontrahenta określonego przedsiębiorcy,
- stwarzanie warunków umożliwiających podmiotom trzecim wymuszanie zakupu towarów lub usług danego przedsiębiorcy,
- utrudnianie małym przedsiębiorcom dostępu do rynku przez sprzedaż towaru w obiektach handlowych o powierzchni powyżej 400 m² po cenie bez marży handlowej; sprzedaż po cenie nieuwzględniającej marży może być prowadzona jedynie podczas wyprzedaży: posezonowej (dopuszczalna dwa razy w roku, każdorazowo przez 1 miesiąc), ze względu na upływający termin ważności towarów, w ramach likwidacji obiektu handlowego (czas trwania – trzy miesiące, wyjątek stanowi likwidacja wszystkich obiektów danego przedsiębiorcy; wówczas czas trwania wyprzedaży może trwać jeden rok),
- sprzedaż połączona z loterią lub z przyznaniem premii,
- wprowadzanie do obrotu przez sieci sklepów dyskontowych towarów w ilości przewyższającej 20% wartości obrotów z markami stanowiącymi własność właściciela lub podmiotów zależnych; w związku z tym, iż w noweli nie zawarto definicji pojęcia „sklep dyskontowy”, nie wiadomo, do jakich podmiotów powołany przepis ma zastosowanie.

Uległy zmianie także przepisy dotyczące odpowiedzialności karnej w przypadku dokonania czynu nieuczciwej konkurencji w postaci: sprzedaży lawinowej (kara pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat) oraz loterii promocyjnych (kara grzywny lub aresztu).

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PODMIOTÓW ZBIOROWYCH

W dniu 25 listopada 2002 r. Prezydent podpisał ustawę o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary. Ustawa wejdzie w życie w terminie 12 miesięcy od dnia publikacji, tj. 27 listopada 2003 r. Ustawa określa zasady odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary jako przestępstwa lub przestępstwa skarbowe oraz zasady postępowania w przedmiocie takiej odpowiedzialności.

The amendments have expanded the definition of unfair competition to include the following activities:

- Utilization of “pyramid schemes” to sell merchandise, which involves the promise of financial benefits for inducing other consumers to purchase the same goods or services;
- Requiring suppliers or manufacturers to pay a “fee” in excess of a normal stocking fee to the retailer in exchange for the retailer agreeing to stock the manufacturer’s products on its shelves;
- Any inducements offered by a seller to a potential client to select its merchandise;
- Creating conditions for third parties to force clients to purchase particular goods or services;
- Hindering small companies from having free access to the market by selling merchandise at or below cost in shopping centres with a total floor area of at least 400m², unless the non-margin sale is (1) a “seasonal” sale (only twice a year, not exceeding 1 month in duration), (2) restricted to “expired” goods or (3) due to the closure of the entire shopping centre, in which case the promotion may last up to three months (unless all shopping centres of the given company are closed – then such promotion may last up to one year);
- Any sale promotion involving a lottery or bonus;
- The sale of the owner’s brand products in its discount stores, if such sales represent at least 20% of the owner’s annual sales volume; as there’s no definition of a discount store in the amended Act, the provision may not be appropriately applied.

Criminal penalties have also been toughened, including prison sentences of from 6 months to 8 years for promoting “pyramid” schemes, and the imposition of fines or arrest for operating a lottery to sell goods or services.

CORPORATE CRIMINAL LIABILITY ACT

On November 15, 2002 the President signed into law the Act on Corporate Criminal Liability (the “Act”), which is scheduled to take effect within twelve months of its announcement, i.e. on 27 November 2003. The Act establishes an entirely new set of criminal penalties regulating the conduct of corporations, including partnerships, state-owned enterprises, and public and private companies.

Jako podmioty zbiorowe ustawa definiuje osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, z wyłączeniem Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego i ich związków oraz organów państwowych i samorządu terytorialnego. Podmiotami zbiorowymi, w rozumieniu ustawy, są także spółki handlowe z udziałem Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub związku takich jednostek, spółki kapitałowe w organizacji, podmioty w stanie likwidacji oraz przedsiębiorcy niebędący osobami fizycznymi, a także zagraniczne jednostki organizacyjne.

Podmiot zbiorowy podlega odpowiedzialności za czyn zabroniony, którym jest zachowanie osoby fizycznej:

1. działającej w imieniu lub w interesie podmiotu zbiorowego w ramach uprawnienia lub obowiązku do jego reprezentowania, podejmowania w jego imieniu decyzji lub wykonywania kontroli wewnętrznej albo przy przekroczeniu tego uprawnienia lub niedopełnieniu tego obowiązku;
2. dopuszczonej do działania w wyniku przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez osobę, o której mowa w pkt. 1;
3. działającej w imieniu lub w interesie podmiotu zbiorowego, za zgodą lub wiedzą osoby, o której mowa w pkt. 1;
4. będącej przedsiębiorcą

jeżeli zachowanie to przyniosło lub mogło przynieść podmiotowi zbiorowemu korzyść, chociażby niemajątkową.

Podstawowymi przesłankami odpowiedzialności podmiotów zbiorowych są zatem czyn zabroniony osoby fizycznej oraz fakt osiągnięcia lub zaistnienie potencjalnej możliwości osiągnięcia przez dany podmiot zbiorowy korzyści, choćby niemajątkowej, wskutek działania tejże osoby fizycznej. Dalszą przesłanką odpowiedzialności podmiotu zbiorowego jest, aby popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego przez osobę fizyczną, o której mowa powyżej, zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem skazującym, nakazem karnym, prawomocnym orzeczeniem o zezwoleniu na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności lub prawomocnym orzeczeniem warunkowo umarzającym postępowanie albo prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu okoliczności wyłączających ściganie sprawy. Ustawa szczegółowo precyzuje katalog przestępstw oraz przestępstw skarbowych, których popełnienie przez osobę fizyczną pociąga za sobą odpowiedzialność podmiotu zbiorowego.

Jako przesłankę odpowiedzialności przyjęto kryterium winy w wyborze lub nadzorze oraz zawinienie organizacyjne, które nie zapewnia uniknięcia popełnienia czynu zabronionego. Katalog kar przewidziany w ustawie zawiera m.in.: karę pieniężną, przepadek przedmiotów, określone przez ustawę zakazy (np. na podmiot może zostać nałożony zakaz reklamowania produktów

Pursuant to the Act, a corporation will now be subject to criminal prosecution for the activities of individuals, including:

1. actions taken by management or employees acting within their scope of authority on behalf of or in the name of the company, including the failure to take appropriate action;
2. actions taken by management or employees which exceed their respective scope of authority or consisting in non-performance of their duties;
3. actions taken by persons acting on behalf of or in the name of the company, being permitted to do so by the persons listed in 1) above; and
4. actions of individual entrepreneurs;

if the company stood to benefit from such activity, either monetarily or otherwise.

In order to be subject to corporate criminal prosecution, the action must be taken by an individual and the company must have stood to benefit, either monetary or otherwise, from the activity. Additionally, before a company can be held criminally liable, the State must first prosecute the individual responsible in criminal court and secure a conviction. Only after the individual is convicted may the State then proceed with criminal charges against the company. Another prerequisite for establishing liability is evidence that the company either was negligent in the hiring of the individual or in the supervision of the individual during the performance of his or her duties. Similarly, a lack of internal control to adequately monitor the activities of its employees or representatives will also give rise to liability.

The penalties provided for by the Act vary from a monetary penalty to a suspension of business activity for up to five years, depending on the nature of the crime. A company may be barred from advertising its goods and services, subject to a fine of up to 10% of its annual gross revenues, prohibited from participating in public tenders, and even prevented from conducting its main line of business for up to five years, thereby effectively sentencing the company to death.

lub usług oraz uczestnictwa w publicznych przetargach, a także grzywnę w wysokości do 10% rocznego przychodu; na podmiot może zostać również nałożony zakaz prowadzenia określonej działalności nawet przez pięć lat, w zależności od popełnionego czynu, *de facto* równoznaczny z korporacyjną karą śmierci.

NOWELIZACJA PRAWA AUTORSKIEGO

Z dniem 1 stycznia 2003 r. weszły w życie dwie istotne zmiany ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jedn. opubl. w Dz. U. z 2000 r., Nr 80, poz. 904, ze zm.). Mianowicie, z ustawy została usunięta tzw. licencja ustawowa dla operatorów sieci kablowych, co oznacza, że będą oni musieli zawierać umowy z organizacjami zbiorowego zarządzania na wyemitowanie każdego programu. Z uwagi na fakt, że organizacje – zrzeszających twórców – jest kilkanaście i z każdą z nich taka umowa musi być zawarta, operatorzy telewizji kablowych oceniają, że żądania wszystkich organizacji mogłyby sięgnąć nawet 14% przychodu brutto. Dla kilkuset operatorów telewizji kablowych w Polsce może to oznaczać albo konieczność drastycznego podwyższenia abonamentów albo zaprzestanie działalności. Abonenci telewizji kablowych już doświadczają skutków tej nowelizacji, gdyż z repertuaru niemal wszystkich operatorów sieci kablowych znikły niektóre programy zagraniczne. Stąd też, przedstawiciele operatorów zapowiedzieli wystąpienie do Rzecznika Praw Obywatelskich o skierowanie sprawy do Trybunału Konstytucyjnego.

Od dnia 1 stycznia 2003 r. posiadacze urządzeń reprograficznych (służących do powielania dokumentów, np. kserokopiarek) zobowiązani są do wnoszenia opłaty (do 3% wpływów z tego tytułu) na rzecz twórców i wydawców. Nowelizacja tego przepisu wywołała gorącą debatę publiczną na temat dopuszczalności reprografii (na przykładzie kserowania podręczników przez studentów). Specjaliści w dziedzinie prawa autorskiego, powołując się zwłaszcza na art. 23 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, zgodnie z którym możliwe jest – bez zezwolenia twórcy – nieodpłatne korzystanie z już rozpowszechnionego utworu w zakresie własnego użytku osobistego, twierdzą, że praktyki takie nie są bezprawne, albowiem stosowny przepis ogranicza możliwość dopuszczalnego użytku utworu bez zgody autora jedynie w przypadkach, gdy użytek narusza normalne korzystanie z utworu lub godzi w słusne interesy twórcy. Ponadto, własny użytek osobisty nie może być rozumiany jako „własnoręczne” zwielokrotnianie, albowiem wprowadzenie – na podstawie art. 22 ust. 1 znowelizowanego prawa autorskiego – obowiązku uiszczania opłat przez posiadaczy urządzeń reprograficznych sankcjonuje jednocześnie zwielokrotnianie utworów dla własnego użytku osób trzecich.

AMENDMENTS TO THE COPYRIGHT ACT

Two crucial amendments have been made to the 1994 Copyright Act, which took effect on 1 January 2003. The first change requires broadcasters to enter into contractual agreements with each of the Copyright Associations spread across Poland in order to broadcast any television programs. The existing statutory licenses authorizing such broadcasts will be void. Assuming that there are anywhere from ten to twenty associations active in Poland, and that each broadcaster will be required to negotiate contracts with each of the associations, cable television owners estimate that the fees demanded by the associations may equal 14% of their gross revenue. For several hundred Polish cable television broadcasters, the choice will be to increase their rates to customers, or to simply close down. The subscribers of cable televisions have already been affected by the said amendment as almost all cable TV operators have ceased broadcasting certain foreign programs. The broadcasters have announced their intention to petition the Commissioner for Civil Rights Protection to refer the issue to the Constitutional Tribunal.

The second amendment, which also took effect 1 January 2003, requires the owners or operators of reprographic devices (including photo-copiers) to pay a fee (up to 3% of their revenue from such activity) to the original authors and publishers. This change has created a lot of public debate on the legality of reproducing copyrighted materials, exemplified by the copying of text by students for educational purposes. Copyright law specialists point out that Article 23 of the Copyright Act provides for the free of charge use of materials previously disseminated, for personal use, without the necessity of obtaining the author's permission. Legal specialists argue that the reproduction of copyrighted material is illegal only when such an act injures the legal rights of the author or adversely affects the normal use of the material. Furthermore, they claim, personal use may not be understood as self-made copying, since the imposition of an obligation on operators of reprographic devices to pay the above-mentioned fees "legalizes" the copying of text for third persons' personal use.

NOWE PRZEPISY O REKLAMIE LEKÓW W PRAWIE FARMACEUTYCZNYM

Zgodnie ze znowelizowaną w zeszłym roku ustawą Prawo farmaceutyczne, leków nie będą mogły reklamować osoby związane z zawodem medycznym ani sugerujące, że są z nim związane, oraz osoby publiczne. W reklamie leków niedopuszczalne będzie także sugerowanie możliwości uniknięcia porady lekarskiej po zażyciu leku oraz wskazywanie, że lek jest bezpieczny lub skuteczny ze względu na jego naturalne pochodzenie. Reklama nie będzie mogła być skierowana do dzieci. Za pogwałcenie przepisów dotyczących reklamy przewidziane są sankcje karne.

Ustawa zaliczyła też odwiedzanie lekarzy, weterynarzy i farmaceutów przez przedstawicieli handlowych producenta leków, dostarczanie im próbek produktów leczniczych, sponsorowanie spotkań promocyjnych oraz kongresów i zjazdów naukowych, do reklamy w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i prawnych – czyli takiej, której koszty można wpisać w koszty działalności firmy.

Przepisy ustawy zakazują też przyjmowanie korzyści materialnych od producenta leku, chyba że są to przedmioty o „znikomej wartości materialnej” (termin ten nie został jednak zdefiniowany w ustawie).

ZABUŻANIE – W OCZEKIWANIU NA WYROK EUROPEJSKIEGO TRYBUNAŁU PRAW CZŁOWIEKA

W dalszym ciągu brak jest merytorycznego orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie dotyczącej rekompensat za mienie pozostawione przez Polaków na wschodzie. Co więcej, sztrasburscy sędziowie nie orzekli nawet jeszcze o dopuszczalności samej skargi.

W tym miejscu należy przypomnieć, że skarga została wniesiona przez obywatela Rzeczypospolitej Polskiej, który domaga się od władz polskich wysokiej rekompensaty pieniężnej tytułem odszkodowania za mienie pozostawione po roku 1945 na obszarze tzw. „wschodnich kresów” II Rzeczypospolitej przez jego wstępnych (osoby repatriowane). Uzyskanie przez repatriantów tzw. „uprawnień zabużańskich”, co jest warunkiem dochodzenia roszczeń, wymaga spełnienia odpowiednich kryteriów, jak np. posiadania obywatelstwa polskiego do 17 września 1939 r., zadeklarowania narodowości polskiej czy też dobrowolnego zadeklarowania woli przesiedlenia.

Jest wysoce prawdopodobne, że ze względów formalnych Trybunał uzna, iż nie jest właściwy w przedmiotowej sprawie. W nieodległej przeszłości, w sprawach o bardzo podobnym

ADVERTISING AND SELLING MEDICINE

Under the Pharmaceutical Law, as amended last year, medicines may not be advertised by persons working in the medical profession, by persons implying that they are connected to that profession, or by publicly known persons. Moreover, the newly amended Act on Pharmaceuticals forbids advertising (1) medicine as “natural” and therefore safe and effective, (2) that medical advice is not necessary if the medicine is taken as directed on the label, or (3) specifically targets children. Violators will now be subject to criminal prosecution.

Additionally, this Act specifically allows for pharmaceutical companies to now deduct the costs associated with providing medical doctors, veterinarians and pharmacies with samples, the sponsorship of promotional meetings and medical conferences. The above activities are now considered to be advertising within the meaning of the CIT and PIT acts, thus allowing to compute associated costs as revenue earning costs.

Under the amended Law, doctors and retailers are now prohibited from accepting any financial inducement from a drug’s manufacturer to promote one drug over another, except for such amounts determined to be of “insignificant economic value” (although this expression has not been defined in the Law).

DISPLACED PERSONS FROM THE EAST AND THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

The European Court of Human Rights has not yet ruled on the issue of compensation for Poles forced to relocate at the end of WWII from areas of Poland now belonging to Ukraine, Belarus and Lithuania. Moreover, the judges sitting in Strasbourg have not even decided if they have jurisdiction over the issue.

The claim was filed by a Polish citizen, who had previously petitioned the Polish Government to reimburse him for the loss of his family’s property caused by the forced relocation of his ancestors from their home in eastern Poland after 1945. In order to be entitled to compensation, a person needs to be designated as part of a special class of displaced persons, referred to as “Zabużanie” – persons displaced from regions situated east of the Bug river. In addition to meeting the criteria of having lost your property, a claimant must prove that he or she (or ancestor) was a Polish citizen prior to 17 September 1939 and must declare the Polish citizenship and the intention to freely resettle.

It is quite possible that the Court will decide that it does not have jurisdiction, primarily due to procedural issues. The Court has recently quashed claims (in similar factual circumstances)

stanie faktycznym, Trybunał odrzucał już skargi związane z nacjonalizacją majątków po II wojnie światowej, które były wnoszone między innymi przez obywateli Niemiec i Czech.

Nie do końca jest również jasne, czy w dochodzeniu swych roszczeń skarżący wyczerpał wszelkie możliwości przewidziane w prawie krajowym – a jest to podstawowy warunek rozstrzygnięcia spraw przez ETPC.

Przedstawiciele rządu RP utrzymują, że skarżący nie podjął żadnych działań na gruncie prawa polskiego zmierzających do zaspokojenia jego roszczeń. Co prawda, na początku lat dziewięćdziesiątych zgłosił swe roszczenia, ale praktycznie na tym poprzestał. Po roku 1993 nie wykazywał już żadnej aktywności, a w 1996 r. wniósł skargę do ETPC. Brak jakiegokolwiek aktywności ze strony skarżącego może okazać się o tyle istotny, że prawo polskie wymaga od zabużan podejmowania licznych starań zmierzających do zaspokojenia ich roszczeń.

Jeżeli Trybunał nie podzieli zastrzeżeń zgłoszonych w imieniu rządu RP i przejdzie do merytorycznego rozpoznania sprawy, to nieuchronnie będzie musiał odpowiedzieć na pytanie, czy roszczenia zabużańskie można ocenić jako prawnie uzasadnione oczekiwanie na własność (tzw. ekspektatywę). Odpowiedź twierdząca na tak postawione pytanie może skutkować umieszczeniem w sentencji orzeczenia odpowiedniej klauzuli zobowiązującej Państwo Polskie do zmiany przepisów regulujących sposób dochodzenia roszczeń zabużańskich.

Niezależnie od postępowania przed ETPC, Trybunał Konstytucyjny wydał w dniu 19 grudnia 2002 r. wyrok rozszerzający uprawnienia zabużan poprzez przyznanie im prawa do nabywania nieruchomości rekompensacyjnych od Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz Agencji Mienia Wojskowego. Dzięki temu zasób nieruchomości mogących być przedmiotem rekompensaty został znacznie powiększony.

WPROWADZENIE ZASAD ŁADU KORPORACYJNEGO DLA SPÓLEK GIEŁDOWYCH

Spółki notowane na warszawskiej giełdzie powinny liczyć się z idącą dalej niż dotychczas kontrolą realizacji obowiązków przestrzegania zasad ładu korporacyjnego. Jeszcze w zeszłym roku Rada Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie dokonała odpowiednich zmian regulaminowych. Poprawki zmierzają do tego, by emitenci przekazywali informacje w zakresie przestrzegania przez spółkę zasad *corporate governance*.

Postulowane zmiany czerpią z zasady „stosuj albo wyjaśnij” (*comply or explain*). Reguła ta nakłada na emitenta obowiązek poinformowania, które z zasad ładu korporacyjnego i z jakiej przyczyny nie są stosowane. W razie gdyby emitent nie

brought by citizens of the Czech Republic and Germany who had their property nationalized following the end of WWII.

Before the Court can even consider the central issue of the case, it must decide if the claimant has first exhausted all possible legal avenues in Poland, as such is a prerequisite for the Court to hear a case.

The Polish government contends that the claimant has not exhausted all legal remedies available to him in Poland, and as such the government argues that the Court does not have jurisdiction. Supposedly the claimant filed a legal motion in Poland over 10 years ago, but has not pursued the case since 1993. In 1996 the claimant submitted his petition to the Court of Human Rights. The lack of perseverance on the part of the claimant may adversely affect any outcome, as Polish law requires *Zabużanie* to vigorously take all steps to satisfy their claims.

If the Court decides to hear the case despite the government's arguments to the contrary, any ruling will most likely influence the rights of other *Zabużanie*. If decided in favor of the claimant, Poland will be required to amend its existing law regarding the rights of *Zabużanie*.

Independently from the proceedings held before the Court, the Polish Constitutional Tribunal issued a ruling on December 19th, 2002, in which the rights of *Zabużanie* have been extended. *Zabużanie* are now allowed to be granted compensatory real properties from the State Real Property Agency and from the State Military Property Agency. Owing to the above, the number of real properties which may be a subject of compensation has been significantly increased.

CORPORATE DISCLOSURE OF STOCK EXCHANGE COMPANIES

Companies listed on the Warsaw Stock Exchange are now subject to stricter reporting requirements. Under the new guidelines adopted last year by the Stock Exchange Council, companies will be required to provide greater detail on their compliance with corporate governance rules.

These changes are based upon the “comply or explain” rule. This rule requires the issuer to provide information on whether and to what degree it has complied with corporate governance regulations. Any non-compliance must be disclosed by the

poinformował o niestosowaniu zasady, a wystąpiłoby zdarzenie godzące w jej istotę, zobowiązany byłby on do wyjaśnienia powodów takiego naruszenia.

Spory, jakie wyniknąć mogą na tle funkcjonowania tej instytucji, rozstrzygać będzie Sąd Rynku Kapitałowego. W wypadku niedopełnienia obowiązku informacyjnego Sąd władny będzie udzielić upomnienia. Docelowo Sąd stanowić ma ciało wspólne dla możliwie dużej liczby instytucji rynku kapitałowego. Zaplanowano, że Sąd Rynku Kapitałowego zastąpi obecnie istniejący Sąd Giełdowy.

issuer, the failure of which will result in an action by the Stock Exchange.

All disputes arising in connection with these new reporting requirements will be referred to the newly formed Capital Market Court. If the issuer does not comply with these disclosure requirements, the Court will be empowered to take action against the offending company. The Court would be a common body for the highest possible number of the capital market institutions. The Capital Market Court will eventually take over the functions of the Stock Exchange Court.

Miller, Canfield, Paddock and Stone

ul. Batorego 28-32
81-366 **Gdynia**
Tel. (48-58) 782-0200
Fax (48-58) 782-0201

ul. Nowogrodzka 11
00-513 **Warszawa**
Tel. (48-22) 529-0200
Fax (48-22) 529-0201

ul. Francuska 35/37
40-027 **Katowice**
Tel. (48-32) 757-2414
Fax (48-32) 757-2483

www.millercanfield.com

Ann Arbor, MI
Detroit, MI
Grand Rapids, MI
Howell, MI
Kalamazoo, MI
Lansing, MI
Monroe, MI
Troy, MI
New York, NY
Washington, D.C.
Pensacola, FL
CANADA: Windsor, ON

babicki@pl.millercanfield.com
chelchowski@pl.millercanfield.com
wegrzynowski@pl.millercanfield.com

Zastrzeżenie: Niniejsza publikacja została przygotowana dla klientów i pracowników kancelarii Miller, Canfield, Paddock and Stone. Ma ona na celu jedynie przedstawienie streszczenia niektórych wydarzeń prawnych z wybranych dziedzin prawa. Z tego powodu informacje zawarte w niniejszej publikacji nie powinny stanowić podstawy do podjęcia jakiegokolwiek decyzji dotyczącej określonego kierunku działania. Informacje te nie mogą też być traktowane jako porada prawna ani nie zastępują szczegółowej opinii prawnej w konkretnej sprawie. W każdym przypadku należy skorzystać z usług doradców prawnych w celu weryfikacji, czy odpowiednie przepisy prawa mają zastosowanie do określonej sytuacji.

Disclaimer: This publication has been prepared for clients and professional associates of Miller, Canfield, Paddock and Stone. It is intended to provide only a summary of certain recent legal developments of selected areas of law. For this reason the information contained in this publication should not form the basis of any decision as to a particular course of action; nor should it be relied on as legal advice or regarded as a substitute for detailed advice in individual cases. The services of a competent professional adviser should be obtained in each instance so that the applicability of the relevant legislation or other legal development to the particular facts can be verified.